

Autor: Zofia Olędzka

W życiu często spotyka nas niesprawiedliwość. Wypadki, choroby, czy klęski żywiołowe nie dają się w ogóle traktować w kategoriach sprawiedliwości, bowiem każdy człowiek ma swoje własne zdanie na temat uczciwości i sprawiedliwości.

Stąd też poglądy różnych ludzi na uczciwość i sprawiedliwość bywają często odmienne od naszych. Wynika to z faktu, że poczucie uczciwości i sprawiedliwości leży głęboko w naszej sferze moralnej, którą kształtujemy powoli poprzez wszystkie okresy życia, najpierw w domu rodzinnym, potem w szkole i w środowisku rówieśniczym. Aby móc dokonać swojej własnej oceny uczciwości i sprawiedliwości należy najpierw głęboko zastanowić się nad swoimi myślami, czynami i postępowaniem w tym codziennym życiu w domu, szkole i w gronie kolegów i koleżanek.

Człowiek ma tendencję do refleksji nad codziennością, z którą wiążą się nowe sprawy, obowiązki sytuacje, czy nowe znajomości, w które każdy jest uwikłany, gdyż żyje wśród ludzi. Mając na uwadze ten szereg czynników wpływających na nasze kształtowanie się pojęcia uczciwości i sprawiedliwości, wystarczy spróbować odpowiedzieć sobie na proste i zasadnicze pytanie: ***czy ja jestem, bądź byłam (byłem) uczciwa i sprawiedliwa w myślach, czynach bądź opiniach i osądach wobec rodziców, nauczyciela, koleżanki lub kolegi?***

Zanim osądzimy, czy ktoś był wobec nas uczciwy i sprawiedliwy należy pamiętać o znaczącym fakcie, że życie każdego człowieka pełne bywa różnego rodzaju niedoskonałości. Jedno jest pewne, że człowiek, który uczciwie stawia czoła swym błędom, przyznaje się do tego, że nie miał w czymś racji i prostuje swe uczynki, by wynagrodzić wyrządzone kłamstwa, oszczerstwa bądź szkody, a w ostatecznym rozrachunku czuje się lepiej niż ktoś, kto je ukrywa.

Uzmysłowienie sobie tego co zrobiliśmy i jakie pociągnęło to za sobą skutki oraz naprawienie szkód pomaga wybaczać sobie samemu i udoskonalać zachowania na przyszłość.

Błędy mogą nas rzeczywiście czegoś nauczyć jeśli tylko pozwolimy, by zmieniły nasze postępowanie we właściwy sposób.

Gromadzimy tym samym wiedzę o sobie, o naturze człowieka, o związkach, miłości wybaczeniu, i odpowiedzialności. Uczymy się jednocześnie własnej i ludzkiej niedoskonałości.

Rozważania nad uczciwością i sprawiedliwością

Wpisany przez Magdalena Pawłowska

Godząc się z tym, że świat nie bywa zgodny z naszym poczuciem sprawiedliwości i uczciwości, zaczynamy kochać siebie i innych i uznajemy, że błędy, które popełniam ja i inni dają mi okazję do uczenia się, do dojrzewania oraz wzmacniania miłości do siebie i innych. Odpuszczam więc sobie zadręczanie się brakiem sprawiedliwości mojego otoczenia i daruję sobie pragnienie posiadania zawsze racji. Dążę przede wszystkim do zaspokojenia swego własnego poczucia sprawiedliwości w swoim działaniu.

Proponuję rozważania lub krótką dyskusję nad poniższymi tematami:

1. Uczciwość i sprawiedliwość wśród koleżanek i kolegów z klasy.
2. Uczciwość i sprawiedliwość w pełnieniu obowiązków szkolnych.
3. Uczciwość i sprawiedliwość w relacjach nauczyciel-uczeń.